

Betænkning

over forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af folketingsmedlemmers adgang til at oppebære aflønning som tjenestemænd m.v. samtidig med folketingsvederlag [af Poulsgaard m.fl.]

(Afgivet af udvalget for forretningsordenen den 30. april 1976).

De nugældende regler om, hvilken løn tjenestemænd m. v. kan oppebære under fravær som følge af varetagelse af hvervet som medlem af folketinget, findes i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 215 af 31. maj 1972. Om disse reglers indhold og om praksis henvises til det som bilag optrykte notat udarbejdet af folketingets bureau.

Et *flertal* (udvalget undtagen fremskridtspartiets medlemmer) afviser det af fremskridtspartiet fremsatte beslutningsforslag, der vil virke urimeligt over for de folketingsmedlemmer, som er i stand til at passe folketingshvervet og samtidig at udføre arbejde i deres tjenstlige hverv. Flertallet finder, at de nugældende regler, der vedtoges i 1972 som en skærpelse i forhold til tidligere, og som er tilvejebragt efter forhandlinger mellem partierne, præsidiets, udvalget for forretningsordenen og vedkommende minister, stort set har virket rimeligt, men at justeringer efter de siden indhøstede erfaringer måske kan være påkrævede. En eventuel revision bør imidlertid ligesom tidligere begynde med drøftelser mellem præsidiets, partierne og finansministeren.

Flertallet indstiller herefter forslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med det af partiet stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet er ikke enig med de øvrige partier om, at den gældende ordning vedrørende aflønning m. v. af tjenestemænd, som er medlemmer af folketinget, »stort set har virket rimeligt«.

Udgangspunktet for rimelighedsbedømmelsen må være, at alle valgbare har stort set samme mulighed for at opnå valg, uanset om de er beskæftigede offentligt eller privat, om de er lønmodtagere eller selvstændige eller ude af erhverv, eller de er unge eller gamle.

I stadigt stigende omfang har det imidlertid vist sig, at ansatte hos det offentlige (og i interesseorganisationer) rent faktisk bliver markant overrepræsenterede ved valg såvel til folketinget som til kommunalbestyrelser og andre folkevalgte organer. Årsagen hertil kan alene være, at vilkårene er væsentligt gunstigere for tjenestemænd o. l. end for andre.

I en periode, hvor det vigtigste folketingsproblem er at få has på den alt for kraftige opsvulmen, der er sket inden for den offentlige sektor, er det dødsensfarligt, at netop gruppen af offentligt ansatte er den, som de ydre vilkår begunstiger stærkest.

For fremskridtspartiet er det vigtigste at få gjort noget ved sagen, hvorom partiet første gang fremsatte beslutningsforslag i folketinget den 30. oktober 1974 (F X) – altså for ca. 18 måneder siden. Partiet beklager meget, at de andre partier nu om »en eventuel revision« udtaler, at man vil vælge en anden formel fremgangsmåde, nemlig drøftelser mellem præ-